

R O M Â N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
- SECȚIA I-A CIVILĂ -

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1905/2018

DOSAR NR. 2156/97/2018

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 22 OCTOMBRIE 2018

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: Pupăză Mihaela Liliana	- Judecător
Rista Nicoleta Eugenia	- Asistent judiciar
Florea Ionela	- Asistent judiciar
Sileam-Resedia Diana	- Grefier

Pe rol se află soluționarea *litigiului de muncă*, privind pe **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Gergely Aurelia**, în contradictoriu cu pârâtul **Liceul Tehnologic „Ovid Densușianu” Călan**, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă consilier juridic Radu Cristiana pentru a reprezenta interesele organizației sindicale și ale membrului de sindicat, lipsă fiind părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, de către grefier, după care:

Instanța constată că este competentă să soluționeze prezenta cauză conform art. 95 pct. 4 din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul reclamantului, consilier juridic Radu Cristiana, depune la dosarul cauzei delegație de reprezentare și arată că nu mai are alte cereri de formulat, sens în care solicită acordarea cuvântului pe fondul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții procesuale de soluționat sau probe de administrat, instanța declară închisă cercetarea procesului, deschide dezbaterile și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul reclamantului, consilier juridic Radu Cristiana, solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată în scris, pentru motivele expuse pe larg în cuprinsul cererii de chemare în judecată, *fără cheltuieli de judecată*.

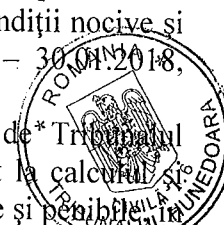
Considerând că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept ale cauzei, instanța închide dezbaterile și reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță la data de 14.05.2018, sub nr. 2156/97/2018, **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Gergely Aurelia**, a chemat în judecată pârâtul **Liceul Tehnologic „Ovid Densușianu” Călan**, solicitând obligarea pârâtului la calculul și plata sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții nocive și penibile, în cuantum de 15% din salariul de bază, pentru perioada 31.01.2017 – 30.04.2018, actualizate în funcție de rata inflației la data efectivă a plății.

În fapt, reclamantul a arătat că prin sentința nr. 239/2017 pronunțată de Tribunalul Hunedoara a fost admisă acțiunea formulată, fiind obligată unitatea de învățământ la calculul și plata sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții nocive și penibile în cuantum de 15% din salariul de bază, începând cu data de 09.08.2013 și până la data pronunțării

sentinței, că instanța de judecată a constatat că membrul de sindicat trebuia să beneficieze măcar de o sumă compensatorie tranzitorie care să acopere diferența dintre drepturile salariale avute în decembrie 2009 și cele determinate de legislația actuală de salarizare, respectiv sporul pentru condiții nocive și penibile și că drepturile salariale câștigate în instanță nu au fost acordate nici ulterior pronunțării hotărârii instanței și până la data de 30.01.2018, data intrării în vigoare a HG nr. 34/2018. A mai arătat că sistemul de salarizare pentru personalul nedidactic din perioada ianuarie 2010 – iulie 2016 s-a menținut și în perioada august 2016 – ianuarie 2018, că sunt aplicabile dispozițiile art. 1 și art. 2 din OUG nr. 17/2017, art. 23, art. 38 și art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017.

De asemenea, reclamantul a susținut că până la data de 31 decembrie 2009, salarizarea personalului din învățământ a fost reglementată printr-o serie de acte normative (legi, hotărâri ale Guvernului, ordine ale ministrului de resort), precum și prin contractele colective de muncă, în aplicarea cărora au fost adoptate și hotărâri ale comisiei paritare de la nivelul inspectoratului școlar, între aceste drepturi regăsindu-se și sporul pentru condiții nocive și penibile pentru personalul care, în realizarea sarcinilor de serviciu, prestează activitate în condiții grele, nocive, penibile. A mai susținut că legile succesive de salarizare din perioada ianuarie 2010 – iulie 2016, începând cu Legea-cadru nr. 330/2009, au instituit principiul menținerii în plată a drepturilor avute la sfârșitul lunii decembrie 2009, că față de faptul că personalul din învățământ a beneficiat până la data de 31 decembrie 2009 de plata sporului pentru condiții de muncă, este evident că începând cu data de 1 ianuarie 2010 membrii de sindicat trebuiau să beneficieze de plăți compensatorii care să conducă la o valoare egală cu suma avută la data de 31 decembrie 2009 și că din succesiunea actelor normative privitoare la salarizarea personalului din învățământul preuniversitar rezultă faptul că în intervalul 1 ianuarie 2010 și până la data de 30.01.2018 nu s-a adoptat vreun regulament care să prevadă locurile de muncă, categoriile de personal, mărirea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia.

Totodată, reclamantul a arătat că în susținerea acțiunii sunt relevante și cele dispuse de Înalta Curte de Casație și Justiție pe calea recursului în interesul legii, prin decizia nr. 11/2012, în sensul că art. 30 alin. (5) din Legea nr. 330/2009 reprezintă o normă de protecție, intenția legiuitorului fiind de a proteja drepturile salariale ale personalului bugetar, deci inclusiv menținerea sporurilor, între care și cel pentru condiții nocive și penibile.

Reclamantul a mai arătat că salariul de bază pentru perioada august 2016 – ianuarie 2018 nu poate fi mai mic decât salariul de bază aferent lunii iulie 2016, iar față de faptul că membrul de sindicat își desfășoară activitatea în aceleași condiții este evident că trebuie să beneficieze de acordarea sumelor compensatorii aferente sporului pentru condiții nocive și penibile.

De asemenea, reclamantul a susținut că în speță sunt incidente și dispozițiile art. 20 alin. (1) din Constituția României și documentele internaționale ratificate de România sau la care România este parte, în speță art. 1 al Protocolului nr. 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, care consacră dreptul persoanei fizice la respectarea bunurilor sale, că instanțele de judecată au reținut deja în mii de dosare având ca obiect plata diferențelor salariale cuvenite personalului nedidactic faptul că în practica CEDO s-a statuat că noțiunea de „bunuri”, în sensul art. 1 din protocolul nr. 1 la Convenție, cuprinde atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv, în anumite situații bine stabilite, creanțe al căror titular demonstrează că acestea au o bază eficientă în dreptul intern și în virtutea cărora reclamantul poate pretinde cel puțin o speranță legitimă în exercitarea efectivă a dreptului său.

În drept, reclamantul a invocat art. 148 și urm., art. 194 Cod procedură civilă, art. 268 alin. (1) lit. c) Codul Muncii, art. 28 și art. 208 - 211 din Legea nr. 62/2011, OUG nr. 17/2017, Legea-cadru nr. 153/2017.

Acțiunea este **scutită de la plata taxei judiciare de timbru**, conform art. 270 Codul Muncii.

Pârâtul, legal citat, **nu a formulat întâmpinare** și nu a propus probe în apărare.

Reclamantul a depus, în copie, împuternicire, adeverință emisă de unitatea de învățământ, sentința civilă nr. 239/2017 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în Dosarul nr. 3799/97/2016.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Din adeverința emisă de unitatea de învățământ pârâtă rezultă că reclamantul face parte din categoria personalului nedidactic, fiind încadrat pe postul de îngrijitor și a avut calitatea de salariat în unitatea pârâtă, beneficiind până la data de 31.01.2017 și de plata sporului de 15% din salariul de bază, pentru activitatea prestată în condiții nocive și penibile.

Ulterior acestei date nu a mai beneficiat nici de plata sporului, nici de plata unor sume compensatorii reprezentând echivalentul acestui spor, deși și-a desfășurat activitatea în aceleași condiții de muncă.

Prin sentința civilă nr. 239/2017 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în Dosarul nr. 3799/97/2016 pârâtul a fost obligat la calculul și plata către reclamant a sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții nocive și penibile, în cuantum de 15% din salariul de bază, începând cu data de 09.08.2013 și până la data pronunțării sentinței, actualizate cu rata inflației la data plății efective.

S-a reținut de către instanță, în esență, următoarele: acordarea inițială a sporului pentru condiții nocive și penibile s-a realizat în condițiile art. 1, art. 2 și art. 8 lit. c) din H.G. nr. 281/1993 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, potrivit căruia în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, poate fi acordat, pentru condiții grele de muncă, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective; locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului și condițiile de acordare s-au stabilit prin contractele colective de muncă încheiate la nivel național, la nivel de ramură învățământ și la nivelul inspectoratului școlar al județului Hunedoara, necontestate de către pârât; din interpretarea dispozițiilor Legii - cadru nr. 330/2009 rezultă fără echivoc intenția legiuitorului de a proteja drepturile salariale ale personalului bugetar, stabilind în esență că salariații din sistemul public au dreptul de a avea, în luna ianuarie 2010, un salariu egal cu salariul de bază de care ar fi trebuit să beneficieze în luna decembrie 2009, potrivit dispozițiilor legale, la care se adaugă atât sporurile cu caracter permanent care sunt incluse în salariul de bază potrivit noului sistem de salarizare, cât și sporurile cu caracter permanent acordate efectiv în luna decembrie 2009, dar care nu se mai regăsesc; potrivit art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009, în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut în luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal (în acest sens fiind și art. 5 alin. 1 din OUG nr. 1/2010).

Totodată, s-a mai reținut și faptul că potrivit art. 6 alin. (1) din OUG nr. 1/2010 în cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea-cadru nr. 330/2009 sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

În speță, reclamantul a beneficiat efectiv de spor pentru condiții nocive și penibile în luna decembrie 2009, însă acesta nu i-a mai fost acordat după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009, cuantumul sporului nefiind reglementat expres în anexa privind salarizarea personalului din învățământ.

Cum în perioada de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 330/2009 nu a fost adoptat de către ordonatorul de credite Regulamentul de acordare a sporurilor, reclamantului nu i-a mai fost acordat sporul pentru condiții nocive și penibile și nu a beneficiat nici de sume compensatorii echivalente cu acest spor.

Pasivitatea ordonatorului principal de credite de a emite și supune spre avizare un regulament privind acordarea unor sporuri prevăzute de lege (obligație legală imperativă stabilită în sarcina acestuia), nu poate lipsi de substanță un drept material născut prin efectul legii, atâta timp cât temeiurile ce au stat la baza acordării inițiale a sporului nu s-au modificat, iar reglementarea acestui spor nu a fost suprimată, ci dimpotrivă, s-a menținut.

S-a mai reținut și faptul că această stare de fapt s-a perpetuat și în anii 2011 – 2016, iar reclamantul nu a primit sumele compensatorii prevăzute de lege, fiind aplicabile dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. b) din Anexa 1 – lit. L - Reglementări specifice personalului încadrat pe baza de contract individual de muncă - personal contractual din administrația publică, din Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, dar și art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Sistemul de salarizare în privința personalului nedidactic s-a menținut și în perioada 2012-2016, conform art. 1 al articolului unic pct. 2 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea OUG nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din OUG nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 2 din OUG nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 1 alin. (1) și (2) din OUG nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată prin Legea nr. 28/2014, art. 5 alin. (1) și (1¹) din OUG nr. 83/2014, modificată prin Legea nr. 71/2015, art. 1 alin. (1) și (2) din OUG nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 4 alin. (2) din OUG nr. 57/2015, dispoziții legale care au prevăzut, în mod expres, că nivelul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, dar și al sporurilor, se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie din anul anterior, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Față de succesiunea actelor normative, s-a apreciat că pârâtul nu a respectat dispozițiile legale în stabilirea drepturilor salariale ale reclamantului, astfel că a admis acțiunea acestuia și a obligat unitatea de învățământ la calculul și plata sumelor compensatorii constând în echivalentul sporului pentru condiții nocive și penibile pretinse, începând cu 3 ani anterior introducerii acțiunii, raportat la termenul general de prescripție, și până la data pronunțării sentinței.

Ulterior, prin OUG nr. 17/2017 privind unele măsuri în domeniul învățământului, s-au modificat, începând cu drepturile salariale aferente lunii februarie 2017, salariile de bază de care beneficiază personalul nedidactic din unitățile de învățământ, articolul 2 al acestui act normativ dispunând: *„În situația în care salariul de bază stabilit potrivit art. 1 este mai mic sau egal cu salariul de bază aflat în plată, se păstrează acesta din urmă, în măsura în care personalul își păstrează aceeași funcție, nivel de studii și graduație, după caz.”*

Conform art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice: *„Locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzute în anexele nr. I-VIII și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin regulament-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, respectiv învățământ, sănătate și asistență socială, cultură, diplomație, justiție, administrație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, a fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecăreia dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate”, iar potrivit art. 38 alin. (1), (2) lit. a) și art. (3) lit. a) din același act normativ: *„(1) Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017. (2) Începând cu data de 1 iulie 2017: a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții; (...) (3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: a) cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții”*.*

La data de 30.01.2018 a intrat în vigoare HG nr. 34/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru personalul din familia ocupațională de funcții bugetare „Învățământ”, act normativ prin care sporurile pentru condițiile de muncă sunt reglementate (art. 8 alin. 1).

Raportat la actele normative enumerate, instanța constată că pârâtul nu a respectat dispozițiile legale în stabilirea drepturilor salariale ale reclamantului, acesta fiind îndreptățit să solicite în continuare drepturile acordate prin sentința civilă menționată mai sus, respectiv începând cu ziua următoare datei pronunțării sentinței atașate și nu de la data pronunțării, cum a solicitat reclamantul prin petitul acțiunii, având în vedere faptul că prin sentință s-au acordat reclamantului sumele compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții nocive și penibile inclusiv la data pronunțării, așa cum este menționat în dispozitiv.

În ceea ce privește data până la care se vor acorda drepturile pretinse de către reclamant, instanța va dispune până la data de 30.01.2018, după cum s-a solicitat de către reclamant, având în vedere că începând cu data de 31.01.2018 reclamantul beneficiază de drepturile prevăzute de art. 8 alin. (1) din regulamentul-cadru aprobat prin HG nr. 34/2018 raportat la prevederile HG nr. 569/2017.

Pe cale de consecință, în temeiul dispozițiilor legale mai sus citate, acțiunea de față va fi admisă în parte, urmând ca pârâtul să fie obligat la calculul și plata către reclamant a sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții nocive și penibile, în cuantum de 15% din salariul de bază, începând cu data de 01.02.2017 și până la data de 30.01.2018, sume ce se vor actualiza, în baza art. 166 alin. (4) Codul muncii, cu indicii de inflație până la data plății efective, pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, iar în rest acțiunea va fi respinsă ca neîntemeiată.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, cod fiscal 4944354, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Gergely Aurelia**, în contradictoriu cu pârâtul **Liceul Tehnologic „Ovid Densușianu” Călan**, cu sediul în Călan, str. Ovid Densușianu nr. 5, județul Hunedoara.

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamant a sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții nocive și penibile, în cuantum de 15% din salariul de bază, începând cu data de 01.02.2017 și până la data de 30.01.2018, actualizate cu rata inflației până la data plății efective.

Respinge în rest acțiunea ca neîntemeiată.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședința publică din data de 22.10.2018.

Președinte,

Pupăză Mihaela Liliana

**Asistent judiciar,
Rista Nicoleta Eugenia**

**Grefier,
Sileam-Resedia Diana**

**Asistent judiciar,
Florea Ionela**

